

NOTA DE PREMSA

Dincat exigeix que l'Ingrés Mínim Vital no discrimini les persones amb discapacitat intel·lectual

- Després que el Congrés hagi aprovat tramitar l'Ingrés Mínim Vital com a projecte llei, el col·lectiu reclama que es modifiqui tenint en compte les necessitats del sector
- El col·lectiu demana que es reconegui les persones amb discapacitat intel·lectual com una 'unitat de convivència especial' independent del seu grup familiar i es permeti a les persones adultes amb la capacitat modificada jurídicament sol·licitar la prestació
- Les persones amb discapacitat intel·lectual són un dels col·lectius amb més risc de pobresa, tant pel que fa a les dificultats per accedir al mercat laboral, com pels elevats sobre costos que comporta la seva discapacitat

Barcelona, 11 de juny de 2020. Dincat, representant de les persones amb discapacitat intel·lectual a Catalunya, **denuncia que l'Ingrés Mínim Vital establert pel Govern de l'Estat, discrimini les persones amb discapacitat intel·lectual** i reclama que es modifiqui la regulació per fer-la més inclusiva. Tot i valorar positivament l'ajuda i entendre-la com un pas endavant cap a la reducció de les desigualtats socioeconòmiques que existeixen a Espanya, **Dincat lamenta que no s'hagin tingut en compte les necessitats d'aquestes persones, que formen part d'un dels col·lectius amb més risc de pobresa,** tan pel que fa a les dificultats per accedir al mercat laboral, com pels elevats sobre costos que comporta la seva discapacitat.

Per aquest motiu, i després que ahir el Congrés aprovés tramitar l'Ingrés Mínim Vital com a projecte llei, permetent fer-hi modificacions, Dincat exigeix que, aquesta vegada, es reformuli tenint en compte les particularitats del col·lectiu. **"Esperem realment que es rectifiqui i es demostrï que la Llei de l'Ingrés Mínim Vital és realment el que ha de ser: un mecanisme de protecció social inclusiu i, en cap cas, discriminatori"**, reclama Carles Campuzano Director de Dincat.

Tal com està plantejada actualment la prestació, per poder-la rebre és necessari sol·licitar-la com a unitat de convivència. Tanmateix, en la majoria dels casos, les persones amb discapacitat intel·lectual es veuen obligades a romandre a casa dels seus familiars per falta d'ingressos i, si la regulació no es modifica, la seva situació de pobresa quedaria camuflada per la suma dels ingressos de les seves famílies. Per tant, i en aquest sentit, Dincat reclama **que la nova llei reconegui les persones amb discapacitat intel·lectual com una 'unitat de convivència especial' independent del seu grup familiar per tal de garantir el seu dret a assolir una vida autosuficient.**

D'altra banda, el col·lectiu reclama **l'eliminació de l'article que impedeix a les persones adultes amb la capacitat modificada jurídicament, és a dir, que necessiten suport per a poder prendre decisions i requereixen d'un representant legal, sol·licitar la prestació.** Actualment, la regulació estableix que les persones titulars de la prestació l'han de sol·licitar per si mateixes. Aquest requisit exclou a moltes persones amb discapacitat intel·lectual que necessiten el suport d'un familiar o d'una Fundació Tutelar per a poder prendre decisions jurídiques i no conformen una unitat de convivència.

"Cal eliminar totes les barreres que dificulten a les persones amb discapacitat intel·lectual l'accés a una vida digne. Demanem als Grups Parlamentaris que reflexionin, ens escoltin i prenguin decisions que estiguin a l'altura", reclama Campuzano.

Un col·lectiu amb alt risc de pobresa

Dincat recorda que existeix una relació directa entre discapacitat i pobresa, especialment per les dificultats d'accedir al mercat laboral. De fet, d'acord amb la Taxa Arope, una de cada tres persones en risc de pobresa i/o exclusió a Espanya té alguna discapacitat, una xifra set vegades superior a la resta de la població.

D'una banda, les persones amb discapacitat intel·lectual es troben ofegades econòmicament en la majoria d'ocasions pels sobre costos que comporta la seva discapacitat i les atencions que requereix. En aquest sentit, Dincat reclama que es tingui en compte aquesta particularitat i s'impulsin mesures que compensin aquests sobre costos en la línia del "complement de monoparentalitat" que sí que recull la llei.

D'altra banda, i pel que fa a les dificultats d'accedir al mercat laboral, a Catalunya la taxa d'atur de les persones amb especials dificultats (que inclou també les persones amb trastorn mental igual o superior al 33% i les persones amb discapacitat física o sensorial igual o superior al 65%) se situa en el 43%, en un grup de població en què només el 30% resta

dins la població activa. Això representa que tan sols una de cada tres persones amb discapacitat d'especials dificultats està treballant. Per aquest motiu, és important, també, reforçar l'Ingrés Mínim Vital com un estimulador de l'ocupació per a persones amb discapacitat amb especials dificultats d'inserció laboral.

Sobre DINCAT

DINCAT és la principal representant de les persones amb discapacitat intel·lectual a Catalunya, que agrupa gairebé 300 entitats socials i representa els drets de més de 30.000 persones amb discapacitat intel·lectual i les seves famílies al territori. A través dels valors de compromís, dignitat i igualtat d'oportunitats, la federació treballa dia a dia amb l'objectiu de garantir una inclusió social i laboral digne, així com per vetllar per una vida més justa per aquestes persones i les seves famílies.

Més informació:

Laura Muntada

Responsable de Comunicació

622.76.21.93

comunicacio@dincat.cat